

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Konseilspræsidiat.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Sparekasser.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 108; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 708).

Udenfor Betænkningen var der intet Ændringsforslag stillet.

Ordføreren (Bramsen): Ærede Medlemmer vil se, at der er stillet 33 Ændringsforslag. Det til § 1 under Nr. 1 opførte er stillet, fordi Lovforslagets Udtryk: „En Sparekasses Virksomhed maa alene bestaa i at sikre og frugtbargøre . . . Sparemidler“ er for rigoristisk. Tanken er rigtig nok, men det er dog ikke Meningen at hindre, at Sparekasser kan eje Ejendom og bestyre egen Ejendom. En Sparekasse kan ogsaa komme i det Tilfælde som Pantekreditor at overtage en Ejendom. Ligeledes ønsker jeg at nævne, at Udvalget i sin Helhed er gaaet ud fra, at en Sparekasse har Ret til at modtage Effekter til Opbevaring, men at vi ikke har anset det for nødvendigt udtrykkeligt at udtale dette, hvis Ændringsforslag Nr. 1, som jeg nu nævnede, bliver vedtaget. Det maa dog bemærkes, at i Banklovforslaget er det ved Ændringsforslag, vistnok stillet af den højtærede Minister, blevet udtrykkeligt udtalt, at Banker skal have Ret til at opbevare saadanne Effekter, holde Boksafdeling. Jeg vil derfor bede den ærede Minister bekræfte, at Sparekasserne efter hans Mening har samme Ret, og muligvis vil det saa alligevel være rigtigt at stille et Ændringsforslag derom til tredje Behandling, for at det kan være ganske klart, at der i saa Henseende ikke paatænkes at skulle være nogen Forskel mellem Sparekasser og Banker.

Ændringsforslag Nr. 2 tager Hensyn til, saa vidt jeg ved, en enkelt Institution, som for Tiden driver en Forvaltningsvirksomhed, man ikke har ønsket at træde hindrende i Vejen for.

Ændringsforslag Nr. 3, ligeledes til § 1, gaar ud paa, at det skal ikke lægges i Administrationens Haand at kunne standse en Forsørgelsesvirksomhed, som for Tiden udøves af enkelte Sparekasser under Sparekasseinspektørens Tilsyn. Man har altsaa

ment, at i det Omfang og indenfor den Ramme, saadan Virksomhed drives nu, skal den vedblivende kunne drives, og at den ikke skal kunne standses gennem Centraladministrationen.

Ved Ændringsforslag Nr. 4 ønsker man at sikre Garanter, at de dog i hvert Tilfælde af deres indskudte Beløb i Sparekassens Garantifond kan faa den højeste Rente, som i Aarets Løb er blevet godskrevet Sparerne. Lovforslaget har i Mod sætning hertil en Begrænsning opad af 4 pCt. — Ændringsforslag Nr. 5, det sidste Ændringsforslag til denne Paragraf, er stillet af et Mindretal for at begrænse Indlaansrenten paa den i Ændringsforslaget nærmere angivne Maade. Nøjagtigt det samme Ændringsforslag var, som ærede Medlemmer vil erindre, stillet til Banklovforslaget, men det blev der ikke vedtaget. Jeg antager derfor, at de ærede Forslagsstillere ikke vil fastholde Ændringsforslaget her i Dag, da det jo ikke er deres Ønske at begrænse Indlaansrenten for Sparekasser, naar den vedblivende skal være fri for Bankernes Vedkommende.

Til § 3 er der først stillet et Ændringsforslag under Nr. 6, som er af sproglig eller redaktionel Natur. — Ændringsforslag Nr. 7 er stillet af et Mindretal; det gaar ud paa at tillade Anvisning paa Sparekassebog ved Checks paa visse Betingelser. Hvorvidt dette Mindretalsforslag vil blive fastholdt, staar for mig som tvivlsomt. Det er nemlig her i det vedtagne Banklovforslag blevet forbudt Banker at anvise paa Kontrabog ved Checks; og det vilde saa være besynderligt, om man vilde tillade Sparekasser at gøre det. Jeg skal i øvrigt henvide til, at hele Forholdet angaaende dette Checkspørgsmaal er blevet udførligt behandlet i Betænkningen; og der er de Grunde angivne, som har foranlediget Udvalgets Flertal til at slutte sig til Regeringsforslaget om Forbud baade for Banker og Sparekasser.

Naar jeg derefter kommer til Lovforslagets § 4, er der stillet et Ændringsforslag under Nr. 8, hvori Udvalget foreslaar; at det i Lovforslaget foreslaaede mindste Garantibeløb for en ny Sparekasse — et Beløb, der, naar de Herrer vil regne det efter, vil vise sig at være 7,000 Kr., hvoraf 2,000 Kr. indbetalt — skal bortfalde. Efter som det alligevel i denne Paragraf udtrykkeligt lægges i Ministerens Hænder i hvert enkelt Tilfælde at fastsætte det Garantibeløb, som han mener er passende for det foreliggende Tilfælde, har vi ment, at der ikke var Anledning til at nævne det mind-